

Posttog, ogsaa maa overlades til den lokale Bestyrelses Bestemmelse. I §§ 3 og 4 have vi derhos givet den Interesse, som de paagjældende lokale Myndigheder maatte antages i Reglen at ville have i et saadant Anlægs Gjennemførelse, Udtryk i Bestemmelsen om, at de lokale Myndigheder kunne yde Pengebidrag og anden Understøttelse til saadanne Anlægs Gjennemførelse, og i § 7 have vi optaget en Bestemmelse om, at under visse Omstændigheder skulde de lokale Myndigheder være berettigede til at indløse en saadan Bane, idet det maa antages, at det under visse Forhold kunde anses for ønskeligt, at en saadan Bane, som hidtil var dreven ved privat Foranstaltning, gik over til kommunal Drift. Det er imidlertid en Selvfølge, at den Frihed, som vi anse det for hensigtsmæssigt og ønskeligt, at der i videst mulig Omfang gives de lokale Interesser, maa lide mange Begrænsninger ligesom for Statens Interesse. Staten kan ikke staa ligegyldig, selv overfor Anlæg af lokal Natur, men den maa med de almindelige Interesser for Die i flere Retninger kunne gribe ind og tage Bestemmelser, som disse Almeninteresser maatte fordrer. For det Første indeholder i den Henseende Lovforslaget den naturlige Bestemmelse, at den, der skal give Koncession, ikke bliver de kommunale Myndigheder, saaledes, som det er sket, f. Ex. ialtfald tilbels i den franske Lovgivning, men at dette saa overlades til Indenrigsministeren. Det er jo ogsaa fuldkommen stemmende med de to Love, jeg nys har nævnt, Lovene af 23de Januar 1862 og 20de Februar 1875 angaaende Sporveie paa Landeveie og Kjøbstadgrund, hvor ogsaa Indenrigsministeriet er den Myndighed, der giver Koncession. Det er derhos, mene vi, en Selvfølge, at Staten ikke kan være ligegyldig ved, hvorledes et saadant Anlæg bliver udført, men meget mere maa føre Tilsyn med, at Anlægget bliver udført overensstemmende med forstaaede Principer og efter tekniske Regler, som Regjeringen maa være nærmest til at fastsætte. Staten maa endvidere have Ret til at føre Tilsyn med et saadant Anlægs Vedligeholdelse; de fornødne Bestemmelser i foransøgte Retninger indeholdes i Lovforslagets §§ 2 og 11. Fremdeles kan Staten selvfølgelig ikke tilstede en hvilken som helst Drift paa deslige Anlæg, men maa fastsætte visse Regler for Driften gennem Politireglementer, der blandt andet bestemme den Kjørebastighed, som Anlægget ifølge sin Natur tilstoder. Bestemmelser desangaaende findes i Lovforslagets § 13. Jeg har allerede nævnt, at Staten maatte forbeholde Ret til for deslige Anlæg at fastsætte Magimalkarter. Eigefom man tidligere, naar der f. Ex. af en Privat blev anlagt Broer over Vandløb, tillod ham at hæve en vis Bropengetagt for at befærdige Broen, saaledes er det ogsaa naturligt, at Staten maa have Ret til at sige ligesom for

en lokal Jernbane: udover et vist Maximum maa der ikke tages for Benyttelsen af dette Samfærdselsmiddel. Men jeg nævnte ogsaa før, at, bortset derfra, bør det overlades til den lokale Bestyrelse at træffe Bestemmelser om Tarter og navnlig om i visse Tilfælde at foretage Redfættelser af Tarterne, hvor de lokale Forhold eller særegne Omstændigheder maatte gjøre Sigt hensigtsmæssigt. Herom findes den fornødne Bestemmelse i Lovforslagets § 12, der tillige indeholder den af mig tidligere omtalte Bestemmelse om, at Indenrigsministeren træffer Bestemmelse om i daglig i begge Retninger gaaende Person- og Posttog, medens Iøvrigt Fastlættelsen af Fartplan rettest efter vor Mening bør overlades til de lokale Bestyrelser, der bedre end nogen Anden ville være istand til at affatte hensigtsmæssige Fartplaner. Ogsaa i en anden Retning have Forslagsstillerne ment, at der maatte indrømmes Regjeringen en Tilsynsret ved Anlæg af denne Natur. Det maa nemlig, især naar man kan vente, at Anlæg af denne Natur ville komme til Udførelse i større Omfang, være en Opgave for Staten at sikke sig imod, at der fremkommer en Mængde uforsikrede Foretagender, der berede de Paagjældende, der have indladt sig derpaa, Kalamiteter og maaste kunne føre til, at det næsten fremtræder som en Nødvendighed for Staten at træde hjælpende til. Jeg skal ikke, hvad dette Spørgsmaal angaar, forsøge at hente noget Exempel paa eller blot komme med Antydning af, at Forhold af denne Natur skulde have fundet Sted her til Lands. Dette er efter min Mening ikke Tilfældet, men jeg skal i denne Henseende henviser til de uheldige Følger, som det andetsteds har havt, at der ikke fra Regjeringens Side var ført en Kontrol med, at deslige Anlæg bleve funderede paa aldeles solid Maade. Dette har i stort Omfang været Tilfældet i Frankrig. Der blev før flere Aar tilbage anlagt en Mængde departementale Jernbaner, som, da de vare komne til Udførelse, viste sig at være urentable og beredte de Kommuner, Selskaber og Private, der havde sat Penge deri, Forlegenheder. Det blev i Frankrig næsten et Samfundsspørgsmaal, og Regjeringen har i Erkendelse af den Betydning, det i almindelig finantsiel Henseende havde at bringe disse Selskaber ud af deres Forlegenheder, i de allerfleste Tilfælde maattet overtage og udløse disse forskellige Jernbaneselskaber. Det har derfor været Forslagsstillerens Opgave her i Lovforslaget bestemt at præcisere, at en Betingelse for, at et Anlæg af denne Natur bør koncessioneres og komme til Udførelse, er, at de Midler, som ere nødvendige til Anlægget, ere tilstede paa en saadan Maade, at der ikke kan opstaa nogen Forlegenhed for det paagjældende Selskab, navnlig at Midlerne ere tilstede uopfigelige, og at de ere kontant tilstede i det fulde Omfang, som